

Rigsdagstidende.

1857. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 101

Ottende Session.

31te Møde.

Mandagen den 19de Januar, Aften Kl. 7.

(Forts.)

Ordføreren (fortsat): Nu er Virkningen deraf, at Grønlanderne ødelægge Lagene paa deres Huse, for at brænde dem, saaledes at man altid kan kjende Foraarets Ankomst ved at Lagene ere borte. Nu skulde efter det Forslag, som Udvalget nærmest har støttet sig til, og som foreligger i det trykte Skrift, der er forelagt Thinget, Afhjælpningen af Trangen for Fremtiden skee paa en anden Maade, idet man søger at forberede en Samsundsorden og skaffe Communalforvaltning i Landet; derved skal naturligviis fremkaldes en større Spar-sommelighed, Reenlighed og Orden med de Fornødenheder, som de have, ligesom det kommer an paa at danne deres Begreber om Eiendomsretten saaledes, at de kunne opbevare med Sikkerhed paa en let tilgængelig Maade deres Fødemidler, uden at de borttages. Det vil selvfølgelig ogsaa blive en Virkning, af et saadant Forsøg, at Moraliteten bliver bestyrket, saaledes at man kan vente derved efterhaanden at tilvejebringe et heelt andet Dannelsestrin for denne Befolkning. Jeg maa slutte med den Bemærkning, som der findes i den omtalte Bog Pag. 230, og som lyder saaledes: „Grønland trænger ikke til Fødemidler fra Europpærne, men det trænger i høieste Grad til en lovlig Orden og en fornuftig Tvang, hvorved Eiendomsretten beskyttes.“ Jeg mener, at der i den Slutning omtrent er indeholdt det Formaal, hvorefter man skal stræbe, og det er med disse

Betragtninger for Die, at Udvalget har henstillet til den høitagtede Minister at foretage, hvad der staaer i hans Magt med de Kræfter, han har til sin Raadighed, for at nærme sig dette Formaal.

Indenrigsministeren: Disse Forhold ville ganske vist blive tagne under betimelig og alvorlig Overveelse. Paa den ene Side ere de overordentlig vanskelige; paa den anden Side kan det vel være, at man netop maaffee for Dieblirket snarere end tidligere vil være istand til i den Henseende at gjøre et Forsøg. Det er klart, at her meget maa afhænge af den enkelte Personlighed, og at saa godt som Alt maa lægges i de Mænds Hænder, som i den Henseende skulle tage fat paa Sagen; thi herfra kan det Hele jo aabenbart ikke styres. Det Forslag, som er fremsat under Nr. 19, er en ligefrem Følge af den Meddelelse, jeg har modtaget, og som jeg derefter har ladet tilflyde det ærede Udvalg. Forøvrigt vil jeg, siden jeg engang tidligere i Aften af en æret Rigsdagsmand er mindet om Monarchiet, dog for at forebygge enhver Misforstaaelse, her udtrykkeligt udtale, at der af den Maade, hvorpaa dette Forhold er stillet i Finantsforslaget, og de i Forbindelse dermed staaende Meddelelser, som jeg har gjort til Udvalget, ikke maa sluttes, at de, som have nærmest at varetage Monarchiets Liv, med Hensyn til disse Forhold have opgivet deres Anskuelse, som fra tidligere Forhandlinger vil være det ærede Thing tilfulde bekjendt, men som Bedkommende, naar og forsaavidt de maatte ansee Saadant for rigtigt, fremdeles ville have sig forbeholdt paa rette Sted at gjøre gjældende, og hvori de navnlig ogsaa efter Omstændighederne kunne